RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 101.711 van 10 december 2001

A. 43.899/V-1295.

In zake : **1. Edouard-Jean BRANCKAUTE,**
2. Christian AELBRECHT,
3. Marc SEGERS,
die woonplaats kiezen te ROOSDAAL,
Sleeststraat 2

tegen :

1. de gemeente SINT-JANS-MOLENBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, X. LEURQUIN en
A. VERRIEST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98
2. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering;
woonplaats kiezend bij
Advocaat P. LAMBERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

tussenkomende partij :

Jean-Claude VAN GEEM,
wonende te ASSE,
Vijverbaan 7.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edouard-Jean BRANCKAUTE, Christian AELBRECHT en Marc SEGERS op 27 februari 1991 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

"1. het besluit genomen door de gemeenteraad van Sint-Jans-Molenbeek op 14 juni 1990 waarbij de heer Jean-Claude van Geem, adjunct-politiecommissaris van de franse taalrol, benoemd wordt tot adjunct-politiecommissaris-inspecteur;
2. de uitvoerbaarheidsverklaring van deze beslis-sing door het laten verlopen van de termijnen, genomen door de toezichthoudende overheid, met name het Brussels Gewest";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van Jean-Claude VAN GEEM;

Gelet op de beschikking van 30 september 1991 die de tussenkomst toelaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door de heer H. VERHULST, Eerste auditeur bij de Raad van State, op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2001;

Gehoord het verslag van de heer Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Mr. P. DE MAEYER, die loco Mr. J. PUTZEYS, en Mr. P. LAMBERT, advocaten, voor de verwerende partijen verschijnt ;

Gehoord het eensluidend advies van de heer H. VERHULST, eerste auditeur afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Over de gegevens van de zaak</u>.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Bij besluit van de gemeenteraad van Sint-Jans-Molenbeek van 14 juni 1990 wordt Jean-Claude VAN GEEM, adjunct-commissaris van politie, met ingang van 1 juni 1990 tot adjunct-commissaris-inspecteur van politie benoemd.

1.2. Bij Besluit van de vice-gouverneur van de provincie Brabant van 27 augustus 1990 wordt het gemeenteraadsbesluit van 14 juni 1990 geschorst. Daarbij wordt overwogen dat die benoeming van een Franstalig personeelslid de bestaande wanverhouding tussen beide taalgroepen versterkt.

1.3. Op 13 september 1990 handhaaft de gemeenteraad zijn besluit van 14 juni 1990. Daarbij overweegt hij dat de graad van adjunct-adviseur niet als gelijk of hoger dan die van afdelingschef kan worden beschouwd en dat het besluit op 17 juli 1990 door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is ontvangen, zodat het schorsingsbesluit na het verstrijken van de geldende termijn van veertig dagen is genomen.

1.4. Op 22 oktober 1990 stelt de vice-gouverneur in een brief aan de Minister-voorzitter van de Brusselse Executieve dat het gemeenteraadsbesluit op 19 juli 1990 ontvangen was en het schorsingsbesluit derhalve binnen de termijn van veertig dagen tot stand gekomen is.

1.5. Op 13 december 1990 deelt de gewestelijke administratie het gemeentebestuur mede dat de termijn voor de toezichthoudende overheid verstreken is.

2. <u>Over de ontvankelijkheid van het beroep</u>.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht opwerpt dat de tweede bestreden beslissing geen voor vernietiging vatbare handeling uitmaakt; dat wat zijn tweede voorwerp betreft het beroep dan ook niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat het beroep tegen het gemeenteraadsbesluit van 14 juni 1990 niet-ontvankelijk ratione temporis is; dat volgens haar de rechtspraak van de Raad van State in casu tot de volgende vaststellingen leidt :

> "1. Het kwestieuze besluit van 14 juni 1990 is op 17 juli 1990 op het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest toegekomen. De termijn om de uitvoering van dit besluit op te schorsen of om het te vernietigen verstreek aldus op 26 augustus 1990. Het schorsingsbesluit van 27 augustus 1990 is aldus laattijdig en heeft de termijn voor het instellen van het annulatieberoep bij de Raad van State niet gestuit.
>
> Gelet op het bezwaar dat verzoekers op 26 juni 1990 hebben ingediend, werd de termijn t.e.m. 26 augustus 1990 gestuit. De nieuwe termijn verstreek op 25 oktober 1990.
>
> 2. Aangezien 26 augustus 1990 een zondag was, zullen verzoekers misschien opwerpen dat het op maandag 27 augustus 1990 genomen schorsingsbesluit niet laattijdig was. Zelfs in die hypothese is het annulatieberoep laattijdig. Uit de brief van het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest van 13 december 1990 blijkt inderdaad dat de termijn waarover de toeziende overheid beschikte om het gemeenteraadsbesluit te vernietigen, op die datum (en waarschijnlijk nog vroeger) verstreken was. Het annulatieberoep werd meer dan zestig dagen nadien ingesteld en is aldus onontvankelijk ratione temporis".

2.2.2. Overwegende dat de verzoekers antwoorden dat het gemeenteraadsbesluit "op 19 juli 1990 op het Ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is toegekomen" en dat zij pas "door een persoonlijk schrijven gedagtekend 31.12.90 en via de post verzonden op 02.01.91" kennis ervan hebben gekregen, dat het besluit niet vernietigd was;

2.2.3.1. Overwegende dat de vraag of de vice-gouverneur het gemeenteraadsbesluit van 14 juni 1990 binnen de hem toegemeten termijn heeft geschorst niet relevant is; dat, vooreerst, de eerste verwerende partij hoe dan ook, nadat dit schorsingsbesluit haar was betekend, gehandeld heeft op de wijze waarin is voorzien door de toen geldende bepalingen welke het administratief toezicht op de gemeenten van de Brusselse agglomeratie regelden : zij heeft op 13 september 1990 kennis genomen van het schorsingsbesluit en haar geschorste beslissing gehandhaafd, dat

laatste overigens niet louter door te verwijzen naar de vermeende laattijdigheid van de schorsing;

2.2.3.4. Overwegende voorts dat, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat het schorsingsbesluit buiten de daartoe gestelde termijn werd genomen, er blijft dat de termijn om een annulatieberoep in te stellen wordt gestuit ten voordele van degene die een bezwaar indient bij de toezichthoudende overheid die bevoegd is om het algemeen toezicht uit te oefenen, op voorwaarde dat dit bezwaar wordt ingediend vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn waarover de toezichthoudende overheid voor de uitoefening van haar schorsings- en vernietigingsbevoegdheid beschikt, wat de verzoekers gedaan hebben; dat de stuiting er toe strekt nodeloze annulatieberoepen tegen te gaan, door potentiële verzoekers in de gelegenheid te stellen eerst middels een bezwaar bij de met het algemeen toezicht belaste overheid genoegdoening te zoeken en te verkrijgen; dat de stuiting haar doel mist wanneer de beroepstermijn opnieuw begint te lopen en het annulatieberoep moet worden ingesteld alvorens de bezwaarindiener van het gevolg dat aan zijn bezwaar werd gegeven kennis heeft; dat zo in het verleden de bezwaarindiener relatief gemakkelijk door eigen toedoen kon achterhalen tot wanneer de toezichthoudende overheid bevoegd was om op te treden, en of zij dat al dan niet had gedaan, dit wegens de gewijzigde regelgeving gewoonlijk niet meer het geval is; dat in die veranderde omstandigheden de stuiting geacht wordt voort te duren tot de mededeling aan de bezwaarindiener van het gevolg dat aan zijn bezwaar werd gegeven;

2.2.3.5. Overwegende dat wanneer een akte van een gemeenteraad door de toeziende overheid wordt geschorst, deze schorsing blijft voortduren nadat de gemeenteraad van het schorsingsbesluit kennis heeft genomen, tot de termijn verstreken is waarover de toeziende overheid beschikt om het te vernietigen; dat na schorsing, de stuiting van de termijn om bij de Raad van State in beroep te komen ingevolge een bezwaar bij de toeziende overheid dan ook blijft duren tot wanneer aan de betrokken bezwaarindiener wordt medegedeeld wat het eindresultaat van zijn bezwaar is geweest : vernietiging of geen vernietiging; dat ter zake eerst aan de verzoekers was medegedeeld dat de bestreden benoeming was geschorst; dat, zonder te moeten nagaan of die schorsing binnen de wettelijke termijn was gebeurd, de verzoekers er in die omstandigheden konden op betrouwen dat hun zou worden medegedeeld of de aangeklaagde benoeming al dan niet werd vernietigd door de bevoegde Minister; dat zulks met brief van 31 december 1990, verzonden op 2

januari 1991, waarvan verzoekers een fotokopie voorleggen, aan de verzoeker Christiaan AELBRECHT werd medegedeeld; dat dus zeker tot die laatste datum de stuiting van de termijn om bij de Raad van State in beroep te komen is blijven voortduren; dat het onderhavige annulatieberoep minder dan zestig dagen later werd ingesteld; dat het beroep tegen de eerste bestreden beslissing ratione temporis ontvankelijk is;

2.3. Overwegende dat in het auditoraatsverslag het onderzoek van de zaak beperkt is gebleven, wat het eerste voorwerp betreft, tot de ontvankelijkheid ratione temporis en, wat het tweede voorwerpt betreft, tot de vernietigbaarheid; dat bovendien de vraag wijst naar het voorbestaan van het belang van de verzoekers, die niet ter terechtzitting zijn verschenen; dat in voorkomend geval de middelen moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen het tweede bestreden besluit wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten met betrekking tot het beroep, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, worden heropend.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek.

Artikel 4.

De kosten van het beroep wordt in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 10 december tweeduizend en een, door de Ve kamer van de Raad van State, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De griffier, De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT. J. DE BRABANDERE.